

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any I.—TARRAGONA, 2 novembre de 1913.—Núm. 17.

BIBLIOTECA PÚBLICA
TARRAGONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

ELECCIONS MUNICIPALS

CANDIDATURA

de la Conjunció Republicana-Socialista

Districte primer.-Carrer de Caballers i Placa del Dallol

Manuel Munté i Ciurana

Sixto Villalba i Rubio

Districte segon.-Carrer Major i Carrer de la Destral

Agustí Lliteras i Cervera

Josep Zaragoza i Curto

Districte quart.-Institut, August i Caputxins

Pere Lloret i Ordeix

Districte cinqué.-Concell d'Agricultura i Obres Públiques

Ramón Cavallé i Franquet

L'Unió Catalanista y l'U. N. R.

El President de l'Unió Nacionalista Republicana, nostre distingit amic En Josep Montserrat, ha rebut la següent comunicació:

«UNIO CATALANISTA.—JUNTA PERMANENT.—La Junta Permanent te la satisfacció de fervos conèixer l'acort del Concell General de Representants de l'Unió Catalanista, celebrat el dia 19 d'aquest mes, en el que l'entitat de la vostra digna Presidència fou admesa per aclamació com a soci col·lectiu adherit a n'aquesta Unió, sota quina Bandera hi son aixoplugats els fidels catalans que senten veritable amor a la nostra Patria Catalunya.

Aquesta bona nova tenim l'assegurança que abrandará encar més vostre amor patriòtic catalanesc, i sumats amb els elements que integran l'Unió Catalanista treballaréu sens treva i amb tot el vostre esforç pera la realització del nostre ideal puríssim de reivindicació dels drets i llibertat de la Terra Catalana.

Visqueu molts anys per a'l be de Catalunya.
Barcelona 25 Octubre 1913.—El President, D. Martí i Julià.—El Secretari, J. Rodergas Calmell.—Sr. President de l'Unió Nacionalista Republicana.—Tarragona.»

Orgue RENOVACIÓ de l'Unió Nacionalista Republicana, en nom d'aquesta i per encàrrec especial seu, agraeix a l'Unió Catalanista les encoratjadores i carinyoses frases de son ofici d'admissió i a l'ensemps, envia la més cordialíssima salutació a totes les societats i periòdics que formen en les rengleres de l'entitat capdal del nacionalisme català.

Mentres Catalunya manifestava la seva voluntat d'una manera esplèndida i tots els partits, sense mancar-n'hi un, demanaven l'aprobació immediata del projecte de Mancomunitat, a Madrid, s'entretenien els capítosts polítics i les multituds en les dues diversions que respectivament els apassionen: la baixa intriga i'ls toros. Veieu-ho. Els periòdics madrilenys dediquen planes senceres a comentar els incidents de les últimes *corridos* del *Bomba* i del *Machaco*, i'l lloc que sobra en aquests *òrganos de la opinió* va plè de comentaris relatius al plantejament i desenrotll de la crisi ministerial. De lo que passa a la nostra terra, del nostre afany de reconstituir la personalitat catalana per medi d'una llei, amb prou feines ne parlen.

Es el plet de sempre. Aquí de fa molt temps que hi hà aspiracions, ideals, conviccions, tot allò que forma l'opinió pública i fa que'ls pobles se diferenciïn dels remats; aquí hi ha—enmatllevant l'expressió d'un gran pensador—ànima col·lectiva. Se posaràn de manifest en moments determinats, diferències de criteri; se marcaràn ben sovint orientacions distintes; lluitaràn els partits entre si i semblarà que l'odíls té separats per sempre. Però a l'arribar l'ocasió d'expressar la voluntat de Catalunya en allò que es essencial, tots hi som sense distinció de cap mena.

En cambi a Madrid res hi trobem. La frivolitat, l'indiferència, l'excepticisme, la manca d'un ideal, la carencia de propòsits i orientacions... La qüestió es passar dies i entretenir-se; un ratet, amb la baixa política; uns altres moments, amb la característica *fiesta nacional*. Així la vida s'escorre lleugera i si bé no arreplega grans satisfaccions, esclats d'entusiasme pel bé que s'ha fet o pel que s'espera obtenir, tampoc se topa amb entrebanes que preocupen i porten neguit a l'esperit.

No cal pensar que ho acabem mai, perque es im-

possible. Lluiten dues idealitats, dos pensaments, dues forces a la fi, i amb el temps l'una o l'altra queda vençuda. Per la raó de la força o per la força de la raó, vé un moment que's decideix la victòria. I succeeix també en aquestes lluites per ideals que'ls vençuts d'avui son els triomfadors de demà, segons les circumstancies i forma en que'ls aconteixements se desenrotllen.

Però en el nostre plet no pot passar així. ¿Que més voldríem que a Madrid a la nostra escola se n'hi oposés una de contrària, a les nostres aspiracions altres que les rebutgessin, al nostre pensament una convicció distinta i contradicòria?... Allavors lluitaríem, hi hauria brega, arribarien a l'estridència passional, potser a la violència. Però després del to-pament vindria la resolució del problema en una o altra forma.

Ara no. Quan parlem no'ns escolten; quan cridem no'ns senten; si'ls portem feina feta, troben que hem treballat massa; si'ls mostrem la voluntat de tot un poble, ens miren estranyats com si's tractés de cosa desconeguda... I ells tenen el poder i l'influència, un poder que no es agresiú, una influència que's contenta col·locant amics en llocs que proporcionin bons sous...

Es hora de meditar tot això catalans de tots els indrets i de totes les idees. Es hora de pensar-hi i obrar en conseqüència. L'Assamblea de Catalunya'ns uní a tots, carlins, conservadors, lliberals, socialistes, nacionalistes, federals, radicals, reformistes... ¿No'ns podria juntar una mateixa acció ferma i decidida?

Desieta de partits

Ha caigut en Romanones i amb la seva derrota al Senat s'ha consumat la divisió del partit lliberal. Ha sigut cridat al poder en Dato prescindint d'en Maura, i aquest fet ha provocat també la divisió del partit conservador. Els vells puntals de la Monarquia s'esmicolen i sembla que van a desaparèixer. Però cal tenir present que som a Espanya i aquí les coses passen sempre al revés de tot arrèu.

Comencem per reconstruir els organitzats. Han existit sols apariències de partits. I així també, quan de la governació de l'Estat se tracta, en lloc de governs, de ministres i de funcionaris, no trobem més que l'aparència de totes i cada una d'aquestes coses.

Qui vulga convence's de la realitat de lo que diem, no té més que observar un fet. ¿Quan unes eleccions generals han determinat un canvi de govern? Mai. Son precisament els canvis de govern que provoquen les eleccions de Diputats a Corts i Senadors, i no s'ha donat mai el cas de que un govern hagi sigut derrotat en els comicis.

Ara mateix podem oferir d'aquí pocs dies, una prova concluent. Ha caigut el partit lliberal quan ja estaven convocades les eleccions municipals. Deien alguns que aquestes s'aplaçarien. ¿Per qué? ¿Per que'l partit conservador o *datista* no està preparat per a fer-les? Ni falta que li fà. Malgrat en la major part de poblacions importants hi haurà encara en el seu lloc les autoritats del partit lliberal, ja veureu com el govern treurà una importantíssima majoria.

No tenim, doncs, cap esperança en la desfeta dels partits del torn pacífic. Fa anys que viuen en discòrdia continua, en perpetua baralla, i, no obstant, governen. Així governà Cánovas i Sagasta i Silvela i Moret i Canalejas i Romanones. I així governaran avui Dato, demà Maura, més tard Sánchez Toca. Que en aquest particular mes que en lloc resulta veritat allò de que *qui es amo governa*. I l'amo no es altre que aquell qui disposa de la *Gaceta*.

No debem oblidar que Espanya es un país sense opinió. Fóra de Catalunya i d'algunes poblacions importants, els canvis de govern, les variacions de la política, interessan tan sols a mitja dotzena de persones. Les demés, si s'enteren de lo que passa, ho miren amb absoluta indiferència. Pensar, per lo tant, que la desfeta dels partits pot portar-nos

governos circunstancials, veritables representants de l'opinió d'un país en determinats moments, es per ara i tant, un bell somni.

Divit o no'l partit conservador, Dato seguirà governant tot el temps que li convingui, i farà les eleccions generals i les guanyarà. I'l mateix Maura que sembla voler alçar bandera contra l'actual President del Concell se sometrà o no tindrà altre remei que retirar-se per sempre.

En un país desfet totalment, on no hi ha forces, ni vitalitat, ni empena ni energia per a imposar un període de reconstitució com el que havíem començat després de les desastroses guerres colonials, res cal esperar dels partits de govern ni de les seves lluites. Esperem-ho tot, si acàs, d'altres forces que amb base d'idealitat i de moralitat absoluta s'están preparant per a les futures actuacions.

N'Angel Guimerá a Tarragona i representació de "Terra Baixa"

Memorable jornada fou per a nosaltres la nit de dimars, dia 28, en ocasió d'hostatjar al excel·lent poeta i eminent dramaturg N'Angel Guimerá, qui va voler honrar a la ciutat que s'honra en tenir-lo per Fill adoptiu.

En Guimerá, enamorat devotíssim d'aquesta Tarragona sagrada on cada pedra es esparsa d'un poema, com ens escrivia no fá gaires anys, va voler fer-la fruir a un caríssim amic seu, catalanófil de primera volada, Mr. Karl August Hagberg, de nacionalitat sueca, vingut a Catalunya per a traduir a la seva llengua nadina, les poesies del nostre genial poeta.

¡Que Catalunya sàpiga estimar a tant il·lustre escriptor suec la seva benedictina i curiosa tasca!

Acompanyaven a n'els mentats personatges, En Pere Aldavert, el catalanista fervent i escriptor popularíssim, i En Lluís Vila, el pulcre poeta, un dels de la gloriosa jornada de la inolvidable revista *Jovenut* companyia que actua en el nostre Teatre Principal i que dirigeixen els intel·ligents artistes Na Concepció Llorente i En Lluís Blanca, va organitzar amb molt d'acert, una representació del mes famós dels drames d'en Guimerá, l'obra que ha corregut tots els mars i corregut tots els pobles del mon: «Terra Baixa».

El Teatre, el dimars a la nit, oferia un aspecte magnífic. Plé a vessar, la gent frisava esperant el moment de ovacionar a D. Angel.

A les 9'14 apareixia al palc núm. 8 la figura venerable i venerada de D. Angel Guimerá, símbol i pedra del nostre teatre nacional. El públic, a peu dret, l'ovaciona entusiasmada, mentre En Guimerá acota'l cap reverentment, tot doblegant la seva corva característica, lluint amb gallardia natural, una cresta de cabells esbarriats i una barba tota esventada i un mostatxo rígid i brau, que decoren la seva testa d'home bó i pacient, amb uns ulls que, malaguanysats, s'acluquen massa depressa i guaiten humils per les finestretes d'uns lentes d'or que dú a coll-i-bé del nas, arquitectònicament traçat.

No tenim la pretensió de fer una crítica teatral, car tampoc es aquest el motiu que'ns ha guiat escriure aquestes ratlles. De totes maneres volem consignar en justícia, que l'execució donada a «Terra baixa» fou notable de debó, distinguit-s'hi, en primer terme, el Sr. Blanca, qui feu un Menalic admirable. La Sra. Llorente, va tenir moments felicíssims, com les escenes del segon y tercer acte, amb el Tomàs i'l Sebastià. Molt, però molt just el Sr. Tubau en son paper de Tomàs, el vell ermità, com també el Sr. Salom, en son ingrát personatge de Sebastià. La Nuri, representada per la Srta. Perrelló, va satisfer en gran manera, oint-se de per tota arrèu elogis per aquesta jove actriu.

Van completar la bona execució de l'obra mestra, les Sres. Masriera i Martí, i'ls Srs. Bartem, Espinosa, Cervera, Perelló i Bonen.

En Guimerá fou ovacionat en tots el actes, i en el segon va comensar-se la crida al palc escènic

entre mig d'una tempestat d'aplausos. Al final de l'obra, l'ovació se desbordà, i en Guimerá va tenir de sortir sis o set vegades, de la mà dels intérpretes, remerciant emocionat.

Nosaltres en varem sentir també una joia infinita, perquè per a nosaltres en Guimerá no es tant solsament el poeta i'l dramaturg de glòria mundial, no; per a nosaltres, els catalanistes, En Guimerá ens evoca dates glorioses de la nostre renaixensa; ens porta a la memoria fets i gestes inoblidables de pregones emocions; per a nosaltres, En Guimerá, es com si dintre d'ell hi visqués quelcom de lo nostre, quelcom que, sense viure amb éll, sense éll, fora d'una tristesa i d'una soletat espantable.

¡No ho havem pas oblidat, no, qui fou En Guimerá, ni qui es En Guimerá per a la nostre historia contemporània de catalanitat! I com no ho havem oblidat, ni pensèm oblidar-ho mai, es per a aixó que dimars, Tarragona, la Tarragona nova, aplegada al Teatre, quan ovacionava an En Guimerá al palc escènic, com quan l'aclamava amb visques i petaments de mans al sortir, ens semblava oír dolçament: Sí, sí, En Guimerá, el Mestre en Gai Saber d'una sola grapada en un any, (el 1877), l'ex-president de la benemèrita Unió Catalanista, el President de la memorable Assamblea de Balaguer, l'home qui va alçar un monument a la immortal llengua Catalana desde la presidència de l'Ateneu barceloní l'any 1895 i el del famosíssim discurs a l'Assamblea de Manresa (1892) no defensant, sinó enaltint l'Autonomia de Catalunya com va observar molt justament éll mateix; l'autor catalaníssim d'aquell *Mestre Olaguer*, enardidor de joves estudiants i alliconador de vells patriotes; el Guimerá homenatjat per tot Catalunya, una i sola en aquell epopeiàstic moment; el Guimerá que ascendint-se en ses poesies, en sos Cants a la Patria i amb son Teatre posa el nom de la seva terra al mes alt dels cims de la gloria, es un bocí de tot lo que nosaltres amarem en lo mes amagat de les entranyes.

Bocí petit o grós, tant se val, però un bocí.

Per a aixó quan dimars li estrenyíem la mà fervorosament, el nostre pit brandava de goig i reigoig i ens balsamava n'els petits amargors que la multa peis ideals dú aparellades pels qui com nosaltres—i si algú no s'hi vol comptar, diré jo—n'encara la quimera de somniar coses belles i pures de les que no passen, de les que no s'esfumen, malgrat les ventades i les males cullites.

B. M. i B.

De dependència mercantil

A n'en "Constancio" de LA RECONQUISTA

Vostre article publicat la setmana passada a *La Reconquista* sobre la necessitat d'unir-nos tots els dependents del Comerç i de l'Industria de Tarragona, per a la defença de la classe, me va xocar bastant, perquè per un costat me'n peguèu una de freda i per l'altre una de calenta i perquè no sigui tant notat dediqueu tot vostre article als dependents del Comerç i de l'Industria, essent així que tot ell va adreçat a aquet setmanari; però amb tot jo m'en alegro de que hi haigi algú que també's preocupa de la nostre abandonada classe.

I ara, permeteume «Constancio» que'us desfassi les afirmacions que feu en vostre article. No'n tenim d'hambre de gloria, puig tots els articles publicats sols han sigut per a crear ambient favorable a aquet gran problema i de tanta trascendencia per a tots els dependents mercantils.

Emprò tinc de fer-vos constar que vos haveu equivocat a l'afirmar que ans que nosaltres, vosaltres havíau ja obtingut una débil atmósfera de bon nombre de dependents i una contestació del C. A. de D. de C. i de l'I de Barcelona enviant-vos llurs estatuts, quan el qui aixó escriu publicá el primer article, en lo nombre 2 d'aquest setmanari corresponent al 20 de Juliol, i vosaltres no ho obtingueru fins el primer de setembre. Ademés feia ja molt de temps que diferents companys de classe havíem pensat en aquesta qüestió i un anà a Barcelona a visitar al «Centre» i s'emportá tot l'historial i estatuts dels companys barcelonins.

Per altra part tampoc esteu en lo cert dient que desitjem fer polític al nostre futur «Centre». Al contrari, no s'ha pensat ni tant sisquera en que ho pogués ésser. Lo nostre ànim es que tots els dependents mercantils tarragonins ens acoplem per a defentzar-nos de les malifetes que'ns fassin i per a feros respectar com cal.

I per fi, vos tinc de dir que'm plau el vostre acabament perque vos mateix corretjiu lo que dieu mes amunt i sentiut a l'ensemps haver parlat de petites coses que no son res.

Deixeu correr, com nosaltres, la política, i anem tots junts a fer que ben prompte sigui un fet la fundació de nostre «Centre».

UN DE LA CLASSE.

Electoral

Oficines electorals de Conjunció R. S.

Han quedat obertes en els següents llocs:

Unió Nacionalista Republicana, carrer de Mendez Nuñez.

Centre Federal, Plaça de la Font.

Agrupació Socialista, Societat Cooperativa La Aurora, Rambla de Castelar.

Tercer acte, tercer fracàs. La proclamació de l'anomenada candidatura popular, feta'l passat dijous en el Teatre Principal, confirmà la falta d'ambient i d'entusiasme que venim observant i que es el primer enemic amb que lluiten els sostenedors de la conxorxa anselmo-carlo-regionalista. La fredor del públic fou tal, que ni al llegir la llista dels candidats s'arrencà un aplaudiment, i això que hi havia escampades *estràticament* per la platea, totes les forces del requeté, les quals més d'una vegada iniciaren picaments de mans dels que hagueren de desistir davant l'actitud decididament hostil, però correcta, de la concurrència.

Ni les patotxades i certs atreviments de Vallvé lograren entretenir. Ben al contrari, el desgraciadíssim parlament d'aquest ex-regidor provocà a tot arreu generals censures i fortes ironies. El Sr. Vallvé s'atreu a parlar del problema de l'aigua, quan ja comença a saber tothom, i cada dia se sabrà millor, que es éll el principal culpable de que aquesta qüestió, transcendentalíssima per a la vida de Tarragona, no's solucionés FA JA DOS ANYS, en benefici de l'Ajuntament i del poble. El Sr. Vallvé parlà de la *Canadiense* i del contracte que hauria de fer amb l'Ajuntament, sense adonar-se de que la reunió estava presidida, no pel Sr. Montes que amb tota sa bona fe no es aquesta vegada més que un apreciable acompanyant, sinó per D. Anselmo Guasch, Agent a sou de la Canadiense, que directament intervingué en el primer i lleoní contracte amb el Gasmómetro Tarraconense.

Una nota curiosa que dona la mida del resultat del miting. Al sortir un dels proclamats candidats, s'acostà a un espectador, conegudíssim fins ara per sa adhesió a la Popular, i li digué:

—Això ja està llest. Ara a votar.

A lo que contestà seria i resoltament l'interpelat.

—Sí; ara a votar pels altres!

El passat diumenge celebrà assamblea general extraordinaria la nostra U. N. R. per a la designació dels dos candidats que han de figurar en la candidatura de la Conjunció Republicano-Socialista. La concurrència fou nombrosíssima com sempre que'l nostre partit s'ha d'ocupar de qüestions de transcendència.

La Comissió d'Acció política, per boca de son President, donà compte de les gestions que s'havien portat a terme, explicant amb tots els detalls la tasca realitzada pel Comité de Conjunció i les diferents incidencies que s'havien resolt. Quedà ben patent la llealtat, el patriotisme i alt sentit polític amb que havien procedit els nostres Delegats man-

tenint el criteri de la Conjunció, sens perjudici de fer-se càrrec dels compromisos d'algun dels partits que la constitueixen i del desig manifestat per una gran massa d'opinió republicana, que veu amb disgust la divisió de les forces d'esquerra.

La complacència amb que foren rebudes les manifestacions de la Comissió d'Acció Política i de la que's feu ressó el President D. Josep Monserrat en belles i sentides paraules, demostren que l'actuació de l'U. N. R. en aquestes eleccions, es ben clara i diàfana i s'ha inspirat sempre i tot'hora pels dos amors que li han donat vida: Catalunya i la República. Serveixi això de única resposta a les insidies d'aquells qui sempre obren darrera la cortina, amaguen els seus actes i, quan arriba l'ocasió, no saben donar la cara.

Un altre fet volem remarcar que's desprengué també de l'Assamblea: El desinterès amb que'ls partits nacionalista republicà i socialista han procedit en benefici de la concòrdia d'altres elements republicans. Per una banda hem demostrat amb aquest procedir que l'ambició d'actes no l'hem sentida mai i que sols ens guia el desig de mantenir la nostra idealitat. Per altre costat, queda també ben sentat que a les promeses, que no dubtem son sinceres i que esperem veure llealment confirmades, nosaltres hi oposem actes i fets consumats.

Acte seguit se procedí a la designació de candidats, objecte principal de la convocatòria, resultant nomenats per aclamació N'Agustí Lliteras Cervera pel Districte segon (Carrer Major i Carrer de la Destral) i En Pere Lloret i Ordeix pel Districte quart (Institut, carrer d'August i Escola dels Caputxins).

Els candidats parlaren per agrair la designació i digueren coses tan intimes, tan personals, tan conformes amb els sentiments dels que llitem pels ideals de Patria i Humanitat, que l'assamblea no pogué menys de demostrar-los-hi novament la seva absoluta confiança i ver afecte.

I s'acabà la sessió en mitj del més gran entusiasme, com si 'ls pulmons comensessin a aspirar els aires d'una propera i esplendent victoria.

El partit radical en l'Assamblea que celebrà'l passat diumenge proclamà candidats per al Districte sisé (Beneficència, Serrallo i carrer de Jaume I) a N'Alfons Cortès, i per al Districte primer (Carrer de Caballers i Plaça del Pallol) a n'en Josep Solanas.

El Sr. Cortès serà l'únic candidat republicà que lluitarà en les Afores, i'l Sr. Solanas, integrarà la candidatura federal del primer Districte.

Els candidats federals son els següents: pel Districte primer, En Sixto Villalba i en Manuel Munté, i pel Districte cinquè, En Ramón Cavallé.

Ni en *La Veu de Tarragona* ni en cap de les reunions familiars dels anomenats populars, s'ha fet la més petita referencia a lo que succeí ara fa dos anys al Districte segon, amb l'*embuchado* de Robert Guasch, l'*estimat amic i Alcalde* dels regionalistes.

Ara fa dos anys trobant-se d'Alcalde nostre bon amic i correligionari D. Pere Cobos, no volgué presidir cap reunió electoral.

L'Alcalde romanonista actual Robert Guasch, presideix totes les reunions amb la major tranquilitat.

Alguna diferencia hi havia d'haver entre el Sr. Cobos, Alcalde veritablement popular, i Guasch, Alcalde de R. O. i cacic.

Al *leader* de la farsa popular, tota la setmana que'l fan anar d'Herodes a Pilat. Sembla'l *judío errante*, que deia aquell.

Primer era candidat per la Rambla; després pel carrer Major; ara 'l porten—si no hi ha contra-orde—per la Plaça de la Font.

Encara no hem arribat a les eleccions i ja ha sofert dues derrotes. Bó es que s'hi vagi acostumant per a rebre amb resignació la tercera.

Alguns *conspicuos* de la Lliga, entre ells el Butxí de la Popular, aconsellen als electors que votin a qualsevol candidat, mentres no sia nacionalista republicà.

Apuntem aquesta mostra de *carinyo*.

L'Agrupació Socialista d'aquesta ciutat ha designat per a candidat en les properes eleccions a n'En Josep Zaragoza, qui integrarà la candidatura conjuncionista del Districte segon (Carrer Major i Carrer de la Destral) amb nostre company el candidat nacionalista republicà N'Agustí Lliteras.

La candidatura que amb el nom de popular se presenta al Districte segon, la formen unicament dos afiliats al partit jaumiste. Ha sigut això, segons hem sentit a dir, una imposició dels jaumistes, els qui si no se'ls respectaven aquets llocs estaven disposats a retirar-se de la conxorxa.

Aquest fou el motiu perque en el miting del dijous no s'entengué bé quins eren els candidats dels districtes segon i tercer.

El partit conservador, segons se diu, presentarà candidats a les majories de tots els districtes.

Quina virtualidad té'l moviment anselmista que fins fa ressusitar als morts!

Demà tindrà lloc al Saló de Sessions de l'Ajuntament, davant la Junta municipal del Cens, la proclamació dels candidats que han de lluitar en les eleccions del dia 9 de Novembre.

A l'hora de tancar la present edició se deia que hi hauria proclamacions per l'article 29, a conseqüència d'haverse retirat alguns dels candidats *populares* que la Comissió nominadora designà'l passat dijous i que no estan disposats a representar un paper ridícul i servir de comparses conscients de les ambicions i egoismes d'uns quants senyors.

Se donava com a segur que no hi hauria lluita, principalment als districtes quart i cinquè, o sia als de la Rambla i Port, i que serien proclamats, per tant, regidors, sense oposició, per la Rambla's Srs. Lloret i Orovio, i pel Port, els Srs. Cavallé i Virgili.

Dades les condicions en que's presenta la lluita pels esmentats Districtes, això fora lo lògic i natural però, com sobre la voluntat dels interessats en fugir d'una seguríssima derrota, hi ha la dels cacics que manen i disposen a son albir, considerem difícil que'l rumor que hem apuntat se confirmi.

Máquina d'escriure

VICTOR

La més rápida

La més econòmica

La més perfeccionada

Per a informes i catàlecs dirigir-se al Representant a Tarragona, PERE OLIVELLA, Comte de Rius, 5, pral.

SALÓ DE VENTES

AL DIA

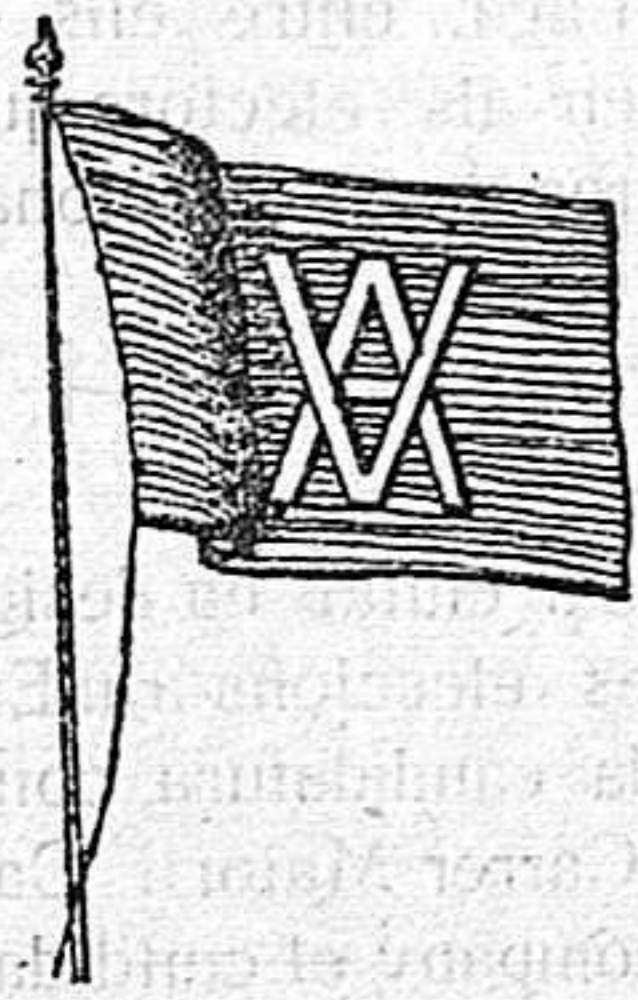
Novitats per a senyora i nenes en Merceria. —Confeccions. —Pells.—Sombreros. —Bisuteria, etc., etc.

Gran assortit en PERFUMERIA
Inmensa varietat en Brodats.

Se venen a pessés i a trosos.
Preu ficse —Ventes al contat.—Sempre nou.—
Continuament renovació.

Rambla de San Joan, 40, pral., 1.^a

TARRAGONA

IBARRA Y C. S. en C. - SEVILLA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida fixa del port de Tarragona per a Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz (admetent càrrega per a Ayamonte i Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes i San Sebastián.—Servei ràpid eventual per a Galicia i Nord d'Espanya amb escales a Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao, empleant solsament **catorze dies** en el viatge.—S'expedeix coneixement directe per a Luarda i Sant Esteva Pravia amb trasbort al vapor **Luarda núm. 3** y per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa **Denain & d'Anzin**.

Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca.—Unic servei fíxo i setmanal per a Certe i Marsella tots els divendres.

PRÓCSIMES SORTIDES

PER A LA COSTA D'ESPANYA

Novembre 6 "Cabo San Vicente"
 " 13 "Cabo Peñas"
 " 20 "Cabo Toriñana"
 " 27 "Cabo Santa Pola"
 Desembre 4 "Cabo San Antonio"

PER A CETTE I MARSELLA

Novembre 7 "Cabo Toriñana"
 " 14 "Cabo Santa Pola"
 " 21 "Cabo San Antonio"
 " 28 "Cabo Quejo"
 Desembre 5 "Cabo Oropesa"

Per a més informes, a son consignatari EN MARIAN PERES, carrer Real, 32.-Telefon 45

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf
 Segurs de transports

La New-York, de New-York
 Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de París
 Companyia de segurs contra incendis.

L'Assicuratrice Italiana, de Milan
 Companyia de segurs contra accidents.

La Continentale, de Mannheim
 Segurs de transports.

Passeig de Colon, 11 i 12, Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA

Macià Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Societat de socors mutuels

TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comisaría general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **Dr. Rabadá**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA Y CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts, electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina i productes patològics.—Sero Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

Baix la direcció del Dr. Rabadá

Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7.—Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.—Per a'ls pobres, franca, dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal.—TARRAGONA

FRANCISCO POTAU

Calçat fet

i a la mida

Rambla de Sant Joan, 52

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany.
 Escribanies, Plumes Stilogràfiques, pesa-cartes, copiadors, etc.

Gran novetat en pitja-papers amb rellotje veritat.
 Postals de totes menes i albums per a les meteixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Fabricació especial

de sabó de moltes classes
 d'oli d'oliva i de coco

J. Monserrat

Gobernador Gonzalez, 16 i 18

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes.—Objectes per a regalos.—Articles per a magatzems de vins i olis

Macià Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9

FITER Enciclopedia moderna catalana.—Edició Gallach

Léxic Català.—Divulgació de termes tècnics, científics, d'arts i oficis.—Antecedents del ordre històric i geogràfic.—Observacions tecnològiques conexas ab els coneixements artístics, científics i literaris.—Biografies.

Obra que ha merescut grans elogis de un aplec de catalans il·lustres.

Cinc volums; presentació esmerada; planxes en relleu i or; obra genuinament catalana.—Venda a plassos (38 ptes.) i al comptat (35 ptes.)—Present de un moble simbòlic.

Diccionaris de totes les llengües: Català, Castellà, Espanyol-Francés i Francés-Espanyol, Anglès-Espanyol i Espanyol-Anglès.—**Pal-las**, última paraula en aquesta mena de publicacions.—**Diccionar. de Laousse**.

Venda y subscripció de tota mena de diaris y revistes espanyoles y extrangeres: **Centre de Suscripcions de Joan Munté, Kioscos Rambla St. Joan y Rambla St. Carles.**

MOSTELLE

(RAIMOST)

SUC DE RAIMS SENSE ALCOOL

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic,

Un exelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescencia.

Se ven per tot arreu